A gyermekek égő gyertyával vonultak be a szentmisére, mely maga is felemelő érzés volt. Szeretettel figyeltek oda minden szóra, mely elhangzott. Az énekeket már két hete gyakorolták, így könnyen bekapcsolódtak a liturgia énekes részeibe. Jó volt, hogy a misén elhangoztak az ő saját gondolataik is, így még inkább megerősödtek abban, amit hisznek: **Jézus itt van köztünk, ma is él, önmagát adta értünk és szeret bennünket.**
A közösen elmondott Miatyánkban különösen jelen volt ez az egység.Miután magukhoz vették az Oltáriszentséget a gyermekek, öröm és szeretet járta át a szívüket, már most teljesítették a jó feltételt: Örömöt vittek a világba, Jézus örömét!

Elsőáldozók vallomásai, érzései, „hitvallása", melyet az elsőáldozás előtt napon fogalmaztak meg:

- Holnaptól nekem is örök életem lesz.
- Hiszek az örök életben!
- Jézus rábízza magát a papra – köszönjük papjainkat!
- Hiszem az Oltáriszentség isteni létét.
- Hálát adok, hogy követhetem Őt!
- Minden nap megmutatja, hogy mennyire szeret minket.
- Szemünkkel a kenyeret látjuk, de lelkünkkel Jézus Krisztust.
- Hiszem, hogy örök életem lesz az Oltáriszentség által.
- Jézus mindig itt van közöttünk.
- Hiszem, hogy Jézus teste és vére a bor és a kenyér, amit a misében kapunk.
- Veletek vagyok mindennap.
- Szeret minket, nekünk adja most is magát!

A szülőkkel a két éves előkészület ideje alatt havonta találkoztunk lelki megbeszélésre, a plébános és a hitoktató. Az utolsó alkalommal spontán kifejezték vágyukat, ami nekünk is – plébánosnak, hitoktatónak - vágyunk, hogy folytassuk a közösségi életet, a rendszeres találkozást. Ma szülőnek lenni, eligazodni az eszmék és nézetek káoszában és hatékonyan nevelni, olyan nagy feladat, amit egyedül nem lehet teljesíteni. Szükség van a keresztény közösségre, arra fényre, amit Jézus tud adni, aki a világ világossága. Ő pedig ott van, ahol ketten vagy hárman összejönnek az Ő nevében (Mt 18,20). Ezért fontos, sőt nélkülözhetetlen a krisztusi közösség. Aki ezt megtapasztalta, az nem aggodalmak között neveli gyermekét, s mindig megtalálja, hogy legyen ideje a közösségre.

Részlet Assisi Szent Ferenc intelmeiből (elhangzott a szentmisén)

Hiszen maga a Magasságbeli tanúsítja: Ez az én testem és vérem, az én új szövetségemé mely sokakért kiontatik; és: aki eszi az én testemet és issza az én véremet, annak örök élete van. Íme, nap nap után megalázza magát, mint akkor, mi koron királyi trónjáról a Szűz méhébe szállott alá; nap nap után közénk jön alázatos külsőben; nap nap után leszáll Atyja öléről az oltárra és a pap kezébe adja magát. És mint egykoron valódi testében jelent meg a szent apostoloknak, azonképpen most a szent kenyérben mutatja meg magát nekünk. És miként az apostolok testi szemeikkel csak testét látták, de lelki szemeikkel szemlélve Istennek hitték őt, akként mi is, bár testi szemünkkel csak a kenyeret és a bort látjuk, fontoljuk meg és higgyük szilárdan, hogy ez az ő élő és valóságos teste és vére. Így marad az Úr mindenkoron híveivel, amint maga mondja: Íme, én veletek vagyok a világ végezetéig.